Maturitní příprava k fyzice

Jakub Suchánek

Obsah

Ι	Pokročilejší témata	9
1	Matematika	11
	1.1 Vektory	11
	1.2 Kombinatorika	11
	1.3 Komplexní čísla	12
	1.4 Trocha kalkulu	12
	1.5 Koule se občas rovná bod	12
	1.6 Tok a uzavřené plochy	13
	1.7 Síla a sféry	13
2	Elektřina a magnetismus	15
	2.1 Elektrické pole	15
	2.2 Náhodné procházky elektronů	15
	2.3 Maxwellovy rovnice	
3	Vesmír	17
	3.1 Speciální teorie relativity	17
	3.2 Obecná teorie relativity	
	3.3 Gravitační vlny	
II	Podle otázek	19
1	Kinematika hmotného bodu	21
	1.1 Hmotný bod	21
	1.2 Vztažná soustava	21
	1.3 Relativnost klidu a pohybu	21
	1.4 Kinematické veličiny	21
	1.5 Jednotky a vztahy pro rovnoměrný a rovnoměrně zrychlený pohyb hmotného bodu přímo	•
	i po kružnici	22
	1.6 Grafy	23
2	Dynamika křivočarých a přímočarých pohybů	25
	2.1 Newtonovy pohybové zákony	25
	2.2 Zákon zachování hybnosti (ZZH)	25
	$2.3~$ Souvislost pohybových zákonů s volbou vztažné soustavy $\ \ldots \ \ldots \ \ldots \ \ldots$	25
	2.4 Podmínky platnosti zákonů v klasické mechanice	25

3	Dru	hy energií a jejich proměny 2º	
	3.1	Mechanická energie	7
	3.2	Mechanická práce	7
	3.3	Mechanická práce	8
	3.4	Teplo	8
	3.5	Přenos vnitřní energie	8
	3.6	Jouleovo teplo	
	3.7	Energie magnetického pole cívky	
	3.8	Energie elektrického pole kondenzátoru	
	3.9	Přeměny energie v oscilátorech	
		Zákony zachování energie	
	0.10	Zumony Zumorvam energie	
4	Med	chanika tuhého tělesa 3	1
	4.1	Posuvný a otáčivý pohyb tuhého tělesa	1
	4.2	Výsledek působení sil na těleso	1
	4.3	Dokonale tuhé těleso	1
	4.4	Momentová věta	
	4.5	Jednoduché stroje	
	4.6	Těžiště	
	1.0	3.	_
5	Med	chanika kapalin a plynů 3	3
	5.1	Struktura tekutin	3
	5.2	Zákony statiky a dynamiky tekutin	3
6		vitační pole, pohyby v tomto poli 3	
	6.1	Všeobecný gravitační zákon	
	6.2	Veličiny gravitačního pole	
	6.3	Gravitační a tíhové pole	
	6.4	Pohyby v radiálním a homogenním poli	5
-	T21 1		_
7		ktrostatické pole 3'	
	7.1	Vlastnosti elektrického náboje	
	7.2	veličiny popisující elektrické pole	
	7.3	Znázornění pole	
	7.4	Vodič a izolant v elektrickém poli	
	7.5	kondenzátory	7
Q	746	ladní poznatky molekulové fyziky 3	n
8	8.1	Kinetická teorie látek	
	-		
	8.2	Vzájemné působení částic a jejich energie v různých skupenctvích	
	8.3	Statistický přístup	9
9	Zák	lady termodynamiky 4	1
	9.1	Vnitřní energie soustavy	
	9.2	Teplo, teplota	
	9.3	Kalorimetr	
	9.4	Přenos vnitřní energie	
	9.4	Tepelné motory	
	9.6	Termodynamické zákony	
	J.U	is industrability dancing \cdot , \cdot	1

10	Struktura a vlastnosti plynů	43
	10.1 Ideální plyn	43
	10.2 Stavové veličiny	43
	10.3 Stavové rovnice	43
	10.4 Děje v plynech	43
	10.5 Grafy	43
11	Struktura a vlastnosti pevných látek	45
	11.1 Krystalická a amorfní látka	45
	11.2 Ideální a kutečný krystal	
	11.3 Vakance	45
	11.4 Deformace	
	11.5 Hookův zákon	
	11.6 Teplotní roztažnost	
10	Elektrický proud v látce	47
14	12.1 Podmínky vedení proudu	
	12.2 Veličiny proud, napětí, odpor	
	12.3 Vedení proudu v kapalinách, plynech a polovodičích	
	12.5 vedeni produdi v kapannacii, prynecii a polovodicicii	41
13	Polovodiče	49
	13.1 Příměsová a vlastní vodivost	
	13.2 Vysvětlení PN přechodu	
	13.3 Polovodičové součástky	49
14	Stejnosměrný proud	51
	14.1 Elektrický proud v kovech	51
	14.2 Ohmův zákon	51
	14.3 Lineární vodiče	51
	14.4 Zdroje	51
	14.5 Kirchhoffovy zákony	51
	14.6 Zapojování rezistorů	51
	14.7 Práce a výkon elektrického proudu	51
15	Magnetické pole	53
	15.1 Pole permanentního magnetu	
	15.2 Pole vodiče s proudem	
	15.3 Rozdělení magnetických látek	
	15.4 Působení magnetického pole na vodič a částice s nábojem	53
16	Nestacionární magnetické pole	55
	16.1 Elektromagnetická indukce	55
	16.2 Magnetický indukční krok	55
	16.3 Fradayův zákon	55
	16.4 Lenzův zákon	55
	16.5 Užití elektromagnetické indukce	55
17	Mechanické a elektrické kmity	57
	17.1 Nestacionární děje s periodickým průběhem	57
	17.2 Typy oscilátoru	57
	17.3 Veličiny kmitavého děje	57
	17.4 Skláďání kmitů	57
	17.5 Nucené kmitání	57

	S Rezonance oscilátorů	
17.	7 Přeměny energie v oscilátorech	57
18 Stř	ídavý proud	5 9
	l Veličiny střídavého proudu	59
	2 Jednoduché obvody střídavého proudu	59
	3 Složené obvody střídavého proudu	59
	4 Výkon střídavého proudu	59
	5 Generátor	59
		59
10.	5 Spotteblee stridaveno produdi	99
		61
		61
19.5	2 Šíření vlnění	61
19.	Rovnice vlnění	61
19.4	4 Odraz	61
19.	5 Lom	61
19.0	3 Ohyb a stín vlnění	61
19.	7 Vlastnosti zvuku	61
20 Ele	ektromagnetické vlnění	63
		63
		63
	•	63
		63
20.	1 Tenos signaru elektromagnetickym vinemin	00
		65
21.	I Světlo jako druh vlnění	65
21.5	2 Složené nebo monochromatické světlo	65
21.3	B Rychlost světla v různých prostředích	65
21.4	4 Jevy, které potvrzují vlnovou teorii světla	65
21.	5 Disperze, interference, difrakce	65
21.0	6 Odraz, lom a polarizace	65
22 On	tické zobrazení a optické soustavy	67
_	Geometrická optika	67
	2 Čočky a zrcadla	67
	3 Konstrukce obrazu	67
	4 Zobrazovací rovnice	67
	5 Oko	67
	6 Optické přístroje	67
22.	Opticke pristroje	01
		69
	l Fotoelektrický jev	69
23.5	Planckova teorie	69
_	Foton	69
23.4	4 Comptonův jev	69
	5 Dualismus vln a částic	69
23.0	6 De Broglieho vlny	69

24	Atomová a jaderná fyzika	7 1
	4.1 Modely atomu	71
	4.2 Periodická soustava prvků	71
	4.3 Elektronový obal z hlediska kvantových částic	71
	4.4 Laser	71
	4.5 Rentgenové záření	71
	4.6 Atomové jádro	71
	4.7 Radioaktivita	
25	V esmír	73
	5.1 Sluneční soustava	73
	5.2 Keplerovy zákony pohybu planet	73
	5.3 Teorie velkého třesku a rozpínání vesmíru	
	5.4 Speciální teorie relativity	
	5.5 Obecná teorie relativity	73

Část I Pokročilejší témata

Matematika

1.1 Vektory

1.1.1 Notace

 \boldsymbol{x} znamená vektor x, tedy tučné symboly jsou vektory.

1.1.2 Pravidlo pravé ruky

 $a \times b = c$

Natažený ukazováček ve směru a, prostředníček zahnutý do pravého úhlu ve směru b, palec je do strany a ukazuje směr c.

1.2 Kombinatorika

První dva známé fakty o kombinačních číslech:

- 1. Kombinační číslo $\binom{n}{k}$ se dá spočítat paskalovým trojúhelníkem jako k-té číslo na n-tém řádku (Paskalův trojúhelník je indexovaný od 0).
- 2. Kombinační číslo $\binom{n}{k}$ se dá spočítat jako $\frac{n!}{k!(n-k)!}.$

První se zamyslíme nad 2. $\frac{n!}{(n-k)!}$ nám říká kolika způsoby můžeme vybrat k prvků, protože vždy když vybíráme další člen, máme o jednu možnost méně a když už máme k prvků tak skončíme. Část $\frac{1}{k!}$ je tam kvůli tomu, že nás nezajímá v kterém pořadí jsme těch k členů získali.

Paskalův trojúhelník je mnohem zajímavější. Pokud se podíváme na nějaké číslo vede do něj z počátku mnoho cest složených z kroků doleva a doprava. Krok doleva si představíme jako není tam a krok doprava jako je tam. Proto n-tý řádek - rozhodovali jsme o n členech zda tam budou - a k-tý prvek na řádku - k-krát jsme řekli je tam. Takhle spočítáme kolik do k-tého čísla n-tého řádku vede cest, odpovídajících možným vybraným kombinacím, a to je právě kombinační číslo. Také si všimneme že součet každého řádku je 2^n .

1.2.1 Gausova křivka

Ve fyzice se často u náhodných veličin objevuje normální rozdělení (gausova křivka) a důvod pro to je, že normálové rozložení odpovídá přibližně tomu, že na osu x dáme k a na osu y $\frac{\binom{n}{k}}{2^n}$, chyba je menší pro velké n. Normálové rozložení tedy dává rozložení pravděpodobností a pokud máme mnoho členů, reálné rozložení je mu velmi blízko (molekuly ve vzduchu, lidská výška - určována n různými geny).

1.3 Komplexní čísla

1.3.1 Sčítání

Sčítání komplexních čísel provádíme po složkách, tedy stejně jako u vektorů.

1.3.2 Násobení

Násobení můžeme také provádět po složkách, ale mnohem zajímavější je vynásobit velikosti a sečíst úhly. Důkaz:

Heldáme (a+bi)(c+di), najdeme x, y, α, β takové, že $x\cos\alpha = a, x\sin\alpha = b, y\cos\beta = c, y\sin\beta = d$. Potom:

$$(x\cos\alpha + x\sin\alpha i)(y\cos\beta + y\sin\beta i) = xy\cos\alpha\cos\beta - xy\sin\alpha\sin\beta + xy\sin\alpha\cos\beta i + xy\cos\alpha\sin\beta i$$
$$= xy\cos(\alpha + \beta) + xy\sin(\alpha + \beta)i \quad (1.1)$$

1.4 Trocha kalkulu

1.4.1 Literatura

Kalkulus tu celý vysvětlovat nebudu, jen pár symbolů co budu dále používat, pokud kalkulus neumíte a nelíbí se vám školní učebnice, zde je trocha literatury:

Americká kniha, dobře se z ní učí, Peterson's Master the AP Calculus: https://shamokinmath.wikispaces.com/file/view/Peterson's **Master*+AP+Calculus.pdf

Pokud chcete i důkazy a mnoho teorie, Matfyzácká skripta z matematické analýzy: http://www.karlin.mff.cuni.cz/~pick/analyza-pro-studenty.pdf

Derivace ve fyzice, FO: http://fyzikalniolympiada.cz/texty/matematika/difpoc.pdf Integrály ve fyzice, FO: http://fyzikalniolympiada.cz/texty/matematika/intpoc.pdf

Diferenciální rovnice ve fyzice, FO: http://fyzikalniolympiada.cz/texty/matematika/difro.pdf

1.4.2 Notace

 $\int f(l) \cdot dl$ znamená, že máme integrovat podle křivky l a zároveň vynásobit kosínem úhlu f(l) vůči křivce. Podobně tam může být vektorové křížové násoben nebo místo křivky můžeme integrovat podle plochy (potom bude náobení (křížové či skalární) vůči normálovému vektoru. $\oint f(l) \cdot dl$ znamená, že křivka je uzavřená (například kružnice), podobně pro plochu (například sféra (povrch koule)).

1.4.3 Taylorův polynom

Používá se pro aproximaci polynomem v okolí zvoleného bodu, když je funkce složitá ale jsme schopni určit hodnotu několika derivací ve zvoleném bodě. Je definovaný vzorcem (pro funkci f(x) z bodu t):

$$T_n^{f,a}(x) = \frac{f(t)(x-t)^0}{0!} + \frac{f'(t)(x-t)^1}{1!} + \frac{f''(t)(x-t)^2}{2!} + \frac{f'''(t)(x-t)^3}{3!} + \dots + \frac{f^{(n)}(t)(x-t)^n}{n!}$$
(1.2)

1.5 Koule se občas rovná bod

Pokud máme rovnici tvaru $f(r) = \frac{k}{r^2}$ jako třeba u gravitačního či elektrostatického pole a jim odpovídajícím silám, a dané pole vychází z koule, kterou můžeme rozdělit na slupky o konstantní hustotě (planety, dutá koule, koule...), potom můžeme daný objekt nahradit hmotným bodem. Důkaz: http://hyperphysics.phy-astr.gsu.edu/hbase/Mechanics/sphshell.html

1.6 Tok a uzavřené plochy

Pokud pracujeme s takovouto funkcí $(f(r) = \frac{k}{r^2})$ udávající pole, a zkoumáme objekt uvnitř uzavřené plochy, potom tok plochou nezávisí vůbec na tom jak ta plocha vypadá. Podobně to je u jiných toků, třeba tok kapaliny. Tok, označovaný Φ , je v případě elektrického pole vyjádřený jako $\int \boldsymbol{E} \cdot d\boldsymbol{s}$, kde E je intenzita elektrického pole, jindy to může být množství kapaliny protékající plochou, tedy ve vzorci se intenzita pole nahradí za rychlostní vektor. Představme si sféru těsně obalující zkoumané těleso. Když ji budeme rozšiřovat tak se nebude měnit tok (roste plocha a klesá intenzita/rychlost) a i když není uzavřená plocha sférou, efektivní plochu má stejnou (proto je tam skalární součin).

1.7 Síla a sféry

Pokud pracujeme se silou udanou funkcí $(f(r) = \frac{k}{r^2})$, a zkoumáme objekt uvnitř sféry, nepůsobí na néj od ní žádná celková síla. Narozdíl od předchozího případu nemůžeme využít efektivní plochu, protože pokud je plocha v daném bodě pod větším úhlem má tam více hmoty/náboje. Pokud se ale podíváme na dva body na kouli v opačném směru, budou tečné plochy v těch bodech svírat stejný úhel vůči vzdálenosti mezi tělesem a daným bodem. Pokud toto platí tak nám to stačí, jelikož s rostoucí vzdáleností roste i plocha. Nyní ješté dokázat to tvrzení. Vezmeme si libovolný řez sférou, který obsahuje oba body (a tedy i těleso). Libovolný řez sférou bude kružnice a pokud pro všechny řezy budou tečny v bodech svírat stejný úhel k vzdálenostem, pak to bude platit i pro plochy. Tečné body a průsečík tečen vždy tvoří rovnoramený trojúhelník, a můžeme si všimnout, že jelikož jsou body od tělesa v opačných směrech, jsou i s tělesem na přímce, a tedy na základně rovnorameného trojúhelníku.

Elektřina a magnetismus

2.1 Elektrické pole

2.1.1 Vodiče a nevodiče

Elektrické pole v dokonalém vodiči je vždy nulové, proto všechen náboj ve vodiči je na povrchu (viz. 1.6). Pro nevodiče to neplatí.

2.1.2 Gaussův zákon

Gauss odvodil myšlenku 1.6 pro elektrické pole:

$$\Phi_E = \int_S E \cdot dS = \frac{Q}{\varepsilon} \tag{2.1}$$

2.2 Náhodné procházky elektronů

2.2.1 Náhodné procházky po grafech

Mějme diskrétní graf G(V, E). Náhodná procházka bude probíhat tak, že pokud se nacházíme v nějakém vrcholu tak si rovnoměrně náhodně vybereme jednoho ze sousedů do kterého se vydáme. Pravděpodobnostní rozložení P říká pro každý vrchol jaká je pravděpodobnost, že se na něm nacházíme. Každý graf má právě jedno stabilní pravděpodobnostní rozložení, tedy rozložení na kterém se časem ustálí. V tom bude platit:

$$\forall v \in V: \sum_{u:(v,u)\in E} P_u - P_v = 0 \tag{2.2}$$

. Zavedeme do grafu několik bodů, kde bude pevně nastavená pravděpodobnost (musíme ji nastavit tak, aby na nich v průměru stále byla pravděpodbnost výskytu $\frac{1}{n}$). I pro takový grav bude stabilní rozložení existovat.

2.2.2 Aplikace na elektrický proud

Představíme si, že na každé hraně je jednotkový rezistor. Všimneme si, že rovnice 2.1 odpovídá Kirchhoffovu zákonu o proudu.

2.2.3 Literatura

Podrobně s důkazy to můžete nalézt v této knize

https://rajsain.files.wordpress.com/2013/11/randomized-algorithms-motwani-and-raghavan.pdf

- 2.3 Maxwellovy rovnice
- 2.3.1 1

Vesmír

- 3.1 Speciální teorie relativity
- 3.2 Obecná teorie relativity
- 3.3 Gravitační vlny

Část II Podle otázek

Kinematika hmotného bodu

Popisuje pohyb těles, ale nezabývá se příčinami pohybu.

1.1 Hmotný bod

Bezrozměrné těleso s přiřazenou hmotností. Zanemedbává tedy rozměry a nezanedbává hmotnost.

1.2 Vztažná soustava

Jelikož neexistuje éter, tedy nějaká nehybná substance, ke které můžeme vztáhnout pohyb, musíme si zvolit skupinu těles a prohlásit je za nehybné.

1.2.1 Inerciální vztažná soustava

Inerciální vztažná soustava je taková vztažná soustava, kde platí 1. Newtonův zákon, tedy těleso se pohybuje rovnoměrně přímočaře právě tehdy, když výslednice sil na něj působících je nulová.

1.2.2 Neinerciální vztažná soustava

Neinerciální vztažná soustava je taková vztažná soustava, kde neplatí 1. Newtonův zákon.

1.3 Relativnost klidu a pohybu

Neexistuje éter, takže klid a pohyb se musí určovat podle vztažné soustavy.

1.4 Kinematické veličiny

Dráha s

$$s = \int v dt \tag{1.1}$$

Rychlost v

$$v \equiv \frac{ds}{dt} = \int adt \tag{1.2}$$

Zrychlení a

$$a \equiv \frac{d\mathbf{v}}{dt} \tag{1.3}$$

Úhlová dráha θ

$$\theta \equiv \frac{s \times r}{r^2} = \int \omega dt \tag{1.4}$$

Úhlová rychlost ω

$$\omega \equiv \frac{d\theta}{dt} = \int \alpha dt = \frac{\mathbf{v} \times \mathbf{r}}{r^2}$$
 (1.5)

Úhlové zrychlení α

$$\alpha \equiv \frac{d\omega}{dt} = \frac{\boldsymbol{a} \times \boldsymbol{r}}{r^2} \tag{1.6}$$

Dostředivé zrychlení a_{do}

$$a_{do} \equiv -\omega^2 \mathbf{r} \tag{1.7}$$

Perioda TFrekvence f

$$f \equiv \frac{1}{T} \tag{1.8}$$

Jednotky a vztahy pro rovnoměrný a rovnoměrně zrychlený 1.5 pohyb hmotného bodu přímočarý i po kružnici

1.5.1 Pohyb přímočarý

$$s = s_0 + v_0 t + \frac{1}{2} a t^2 \tag{1.9}$$

$$v_{prum} = \frac{\Delta s}{t} \qquad \left| \frac{m}{s} \right| \tag{1.11}$$

$$a = \frac{\Delta v}{t} = \frac{2\Delta s}{t^2} \qquad \left| \frac{m}{s^2} \right| \tag{1.12}$$

1.5.2 Pohyb po kružnici

$$\theta = \theta_0 + \omega_0 t + \frac{1}{2}\alpha t^2 \qquad | rad \qquad (1.13)$$

$$\omega = \omega_0 + \alpha t = 2\pi f = \sqrt{\omega_0^2 + 2\alpha(\theta - \theta_0)} \qquad | \frac{rad}{s} \qquad (1.14)$$

$$\omega_{prum} = \frac{\Delta \theta}{t} \qquad | \frac{rad}{s} \qquad (1.15)$$

$$\alpha = \frac{\Delta \omega}{t} = \frac{2\Delta \theta}{t^2} \qquad | \frac{rad}{s^2} \qquad (1.16)$$

$$a_{do} = \omega^2 r \qquad | \frac{m}{s^2} \qquad (1.17)$$

$$v = \omega r \qquad | \frac{m}{s} \qquad (1.18)$$

$$T = \frac{1}{f} = \frac{2\pi}{\omega} \qquad | s \qquad (1.19)$$

$$f = \frac{1}{T} = \frac{\omega}{2\pi} \qquad | Hz \qquad (1.20)$$

1.6 Grafy

Dynamika křivočarých a přímočarých pohybů

2.1 Newtonovy pohybové zákony

2.1.1 1. - zákon setrvačnosti

Těleso setrvává v rovnoměrném přímočarém pohybu, je-li výslednice vnějších sil působících na těleso nulová.

2.1.2 2. - zákon síly

$$\boldsymbol{F}_{vus} = m\boldsymbol{a} \tag{2.1}$$

2.1.3 3. - zákon akce a reakce

Působí li těleso silou, je na něj působeno stejnou silou v opačném směru.

2.2 Zákon zachování hybnosti (ZZH)

Hybnost uzavřené soustavy se zachovává.

2.3 Souvislost pohybových zákonů s volbou vztažné soustavy

Inerciální vztažná soustava je definovaná tak, že musí platit 1. Newtonův zákon, a tedy i ZZH. V neinerciální soustavě tedy všechny pohybové zákony neplatí.

2.4 Podmínky platnosti zákonů v klasické mechanice

Inerciální vztažná soustava.

Rychlosti nejsou relativistické ($v \ll c$), tedy můžeme aproximovat

$$\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}} = 1\tag{2.2}$$

Druhy energií a jejich proměny

3.1 Mechanická energie

3.1.1 Potenciální/polohová energie

Předpokládá homogení gravitační pole, může být tedy použita při malých rozměrech (maximálně v řádu kilometrů) v blízkosti země.

$$E_p = mgh (3.1)$$

Vychází to z obecné gravitační potenciální energie

$$E_p = -G\frac{Mm}{r} \tag{3.2}$$

Kde se předpokládá g konstanta a to:

$$g = G\frac{M}{r^2} \tag{3.3}$$

3.1.2 Kinitecká/pohybová energie

$$E_k = \frac{1}{2}mv^2 \tag{3.4}$$

Odvození z $E=mc^2$

$$E = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} c^2 \tag{3.5}$$

$$E_k = m_0 \left(\frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} - 1 \right) c^2 \tag{3.6}$$

Napíšeme si Tailorův polynom pro v = 0:

$$T^{E_k,0} = \frac{1}{2}m_0v^2 + \frac{3}{8}m_0\frac{v^4}{c^2} + \frac{5}{16}m_0\frac{v^6}{c^4} + O(v^8)$$
(3.7)

Všechny členy kromě prvního můžeme pro malé v zanedbat.

3.2 Mechanická práce

$$W = \int \mathbf{F} \cdot d\mathbf{s} \tag{3.8}$$

3.3 Mechanická práce

$$P = \frac{dW}{dt} = \mathbf{F} \cdot \mathbf{v} \tag{3.9}$$

3.3.1 Účinnost

$$\eta = \frac{P}{P_0} \tag{3.10}$$

3.4 Teplo

$$Q = mc\Delta t \tag{3.11}$$

3.4.1 Skupenské teplo

$$Q = ml (3.12)$$

3.5 Přenos vnitřní energie

První termodinamický zákon:

$$\Delta U = W + Q \tag{3.13}$$

3.6 Jouleovo teplo

$$P = UI = \frac{U^2}{R} = I^2 R (3.14)$$

3.7 Energie magnetického pole cívky

$$E_m = \frac{1}{2}LI^2 (3.15)$$

3.8 Energie elektrického pole kondenzátoru

$$E_e = \frac{1}{2}CU^2 (3.16)$$

3.9 Přeměny energie v oscilátorech

3.9.1 Mechanický oscilátor

$$E = E_k + E_p \tag{3.17}$$

$$E_K = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}mv_{max}^2 \sin^2(\omega t + \varphi)$$
 (3.18)

$$E_p = E_{k max} - E_k = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}mv_{max}^2\cos^2(\omega t + \varphi)$$
(3.19)

$$E_p = mgh + \frac{1}{2} - k\Delta l^2 \tag{3.20}$$

$$= E_{p0} + mgy_{max}(\cos(\omega t + \varphi) + 1) + ky_{max}^{2}(\cos(\omega t + \varphi) - 1)^{2}$$
(3.21)

3.9.2 LC oscilátor

$$E_m = \frac{1}{2}LI^2 = \frac{1}{2}LI_{max}^2 \sin^2(\omega t + \varphi)E_e \qquad = \frac{1}{2}CU^2 = \frac{1}{2}CU_{max}^2 \cos^2(\omega t + \varphi) \qquad (3.22)$$

3.10 Zákony zachování energie

3.10.1 Zákon zachování mechanické energie

$$E = E_k + E_p = konst. (3.23)$$

ZZME platí pouze v klasické mechanice za předpokladu, že všechny srážky předmětů jsou dokonale pružné.

3.10.2 Zákon zachování energie

Tento zákon už platí obecně, počítá totiž se všemi energiemi - energie pole (potenciální energie, vazebná energie), kinetické energie (mechanická, teplo)...

Mechanika tuhého tělesa

Nelze zanedbat rozměry. Zanedbáváme veškeré deformační účinky.

4.1 Posuvný a otáčivý pohyb tuhého tělesa

Pro každou sílu počítáme zvlášť sílu přenesenou do těžiště a moment síly z těžiště. Obě vektorově sčítáme. Výslednice sil dává (po vydělení hmotností) zrychlení a výslednice momentů rotační zrychlení.

4.2 Výsledek působení sil na těleso

Translační:

$$\mathbf{F} = \Sigma \mathbf{F}_i \tag{4.1}$$

$$a = \frac{F}{m} \tag{4.2}$$

Rotační:

$$\mathbf{M} = \int \mathbf{F} \times d\mathbf{r}\alpha = \frac{M}{m} \tag{4.3}$$

4.3 Dokonale tuhé těleso

Rozměry se pod působením sil nemění.

4.4 Momentová věta

Pokud vektorový součet momentů na těleso otáčivé kolem pevné osy je nulový, má těleso nulové rotační zrychlení.

4.5 Jednoduché stroje

Páka, nakloněná rovina

4.6 Těžiště

$$x_T = \frac{\int r dm}{m_{celk}} \tag{4.4}$$

Mechanika kapalin a plynů

- 5.1 Struktura tekutin
- 5.2 Zákony statiky a dynamiky tekutin

Gravitační pole, pohyby v tomto poli

- 6.1 Všeobecný gravitační zákon
- 6.2 Veličiny gravitačního pole
- 6.3 Gravitační a tíhové pole
- 6.4 Pohyby v radiálním a homogenním poli

Elektrostatické pole

- 7.1 Vlastnosti elektrického náboje
- 7.2 veličiny popisující elektrické pole
- 7.3 Znázornění pole
- 7.4 Vodič a izolant v elektrickém poli
- 7.5 kondenzátory

Základní poznatky molekulové fyziky

- 8.1 Kinetická teorie látek
- 8.2 Vzájemné působení částic a jejich energie v různých skupenctvích
- 8.3 Statistický přístup

Základy termodynamiky

- 9.1 Vnitřní energie soustavy
- 9.2 Teplo, teplota
- 9.3 Kalorimetr
- 9.4 Přenos vnitřní energie
- 9.5 Tepelné motory
- 9.6 Termodynamické zákony

Struktura a vlastnosti plynů

- 10.1 Ideální plyn
- 10.2 Stavové veličiny
- 10.3 Stavové rovnice
- 10.4 Děje v plynech
- 10.5 Grafy

Struktura a vlastnosti pevných látek

- 11.1 Krystalická a amorfní látka
- 11.2 Ideální a kutečný krystal
- 11.3 Vakance
- 11.4 Deformace
- 11.5 Hookův zákon
- 11.6 Teplotní roztažnost

Elektrický proud v látce

- 12.1 Podmínky vedení proudu
- 12.2 Veličiny proud, napětí, odpor
- 12.3 Vedení proudu v kapalinách, plynech a polovodičích

Polovodiče

- 13.1 Příměsová a vlastní vodivost
- 13.2 Vysvětlení PN přechodu
- 13.3 Polovodičové součástky

Stejnosměrný proud

- 14.1 Elektrický proud v kovech
- 14.2 Ohmův zákon
- 14.3 Lineární vodiče
- 14.4 Zdroje
- 14.5 Kirchhoffovy zákony
- 14.6 Zapojování rezistorů
- 14.7 Práce a výkon elektrického proudu

Magnetické pole

- 15.1 Pole permanentního magnetu
- 15.2 Pole vodiče s proudem
- 15.3 Rozdělení magnetických látek
- 15.4 Působení magnetického pole na vodič a částice s nábojem

Nestacionární magnetické pole

- 16.1 Elektromagnetická indukce
- 16.2 Magnetický indukční krok
- 16.3 Fradayův zákon
- 16.4 Lenzův zákon
- 16.5 Užití elektromagnetické indukce

Mechanické a elektrické kmity

- 17.1 Nestacionární děje s periodickým průběhem
- 17.2 Typy oscilátoru
- 17.3 Veličiny kmitavého děje
- 17.4 Skláďání kmitů
- 17.5 Nucené kmitání
- 17.6 Rezonance oscilátorů
- 17.7 Přeměny energie v oscilátorech

Střídavý proud

- 18.1 Veličiny střídavého proudu
- 18.2 Jednoduché obvody střídavého proudu
- 18.3 Složené obvody střídavého proudu
- 18.4 Výkon střídavého proudu
- 18.5 Generátor
- 18.6 Spotřebiče střídavého proudu

Mechanické vlnění

- 19.1 Vznik
- 19.2 Šíření vlnění
- 19.3 Rovnice vlnění
- 19.4 Odraz
- 19.5 Lom
- 19.6 Ohyb a stín vlnění
- 19.7 Vlastnosti zvuku

Elektromagnetické vlnění

- 20.1 Vznik
- 20.2 Charakteristika elektromagnetického vlnění
- 20.3 Šíření vlnění
- 20.4 Přenos signálu elektromagnetickým vlněním

Vlnové vlastnosti světla

- 21.1 Světlo jako druh vlnění
- 21.2 Složené nebo monochromatické světlo
- 21.3 Rychlost světla v různých prostředích $c = 3 \cdot 10^8 \frac{m}{s}$
- 21.4 Jevy, které potvrzují vlnovou teorii světla
- 21.5 Disperze, interference, difrakce
- 21.6 Odraz, lom a polarizace

Optické zobrazení a optické soustavy

- 22.1 Geometrická optika
- 22.2 Čočky a zrcadla
- 22.3 Konstrukce obrazu
- 22.4 Zobrazovací rovnice
- 22.5 Oko
- 22.6 Optické přístroje

Kvantová fyzika

- 23.1 Fotoelektrický jev
- 23.2 Planckova teorie
- **23.3** Foton
- 23.4 Comptonův jev
- 23.5 Dualismus vln a částic
- 23.6 De Broglieho vlny

Atomová a jaderná fyzika

- 24.1 Modely atomu
- 24.2 Periodická soustava prvků
- 24.3 Elektronový obal z hlediska kvantových částic
- 24.4 Laser
- 24.5 Rentgenové záření
- 24.6 Atomové jádro
- 24.7 Radioaktivita

Vesmír

25.1 Sluneční soustava
25.2 Keplerovy zákony pohybu planet
25.3 Teorie velkého třesku a rozpínání vesmíru
25.4 Speciální teorie relativity
25.5 Obecná teorie relativity